

Bohatej synek

Komunál

Nažehlenej chodí, účes synek má, naškrobenej, kapesníček v kalh otách, ten krásnej hoch, andělská tvář, dušička nevinná, vždyck y se bála v koutě stát, když měl si za svým stát, tatínek má, k reditkou zamává, že nemá čas, tak se láska prodává, když strom se křivě zasadí, je páteř ohnutá, když táta všechno zaplatí, sn í jen moc nadutá.

Jak plynul čas, každému z nás, chlapeček vyst a přestal se pást , s páteří pokřivenou, jen hrdinou se stát.

Anděl byl král, když druhej se rval, počkal až lehne potom ránu mu dal, s páteří pokřivenou, jen hrdinou se stát.

Zapomíná, jaký je to stát na vlastních nohách a sám, bolí to mí ň, když za něj to schytá, ten kdo se místo něj rval, zapomíná, jaký je to stát na vlastních nohách a sám, bolí to míň, když za něj to schytá, ten kdo se místo něj rval, a tak se stalo, že b ohatej synek, se konečně dočkal a stal se z něj chlap, útočil v e dvou a nebál se hole, znal sílu davu a stal se z něj král.

Narveme si do žil, a bude nám hej, že máš v hlavě hovno, na to nekoukej, rozbijeme okna, dveře výlohy, dáme do huby, starýmu d ědovi, vybral jsem si správně, v partě je nás dost, kámoš vždyck y chudák, tady povyroست, novinová schránka ještě nechápe, kdo si na ni vyšláp, kdo ji rozšlape.